

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 261/2024-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom Mgr. Tomášom Bašticom, Grösslingová 56, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/486/1992 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 690/2014-54 zo 17. marca 2015 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/486/1992 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 690/2014-54 zo 17. marca 2015 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **4 000 eur**, ktoré jej **j e** Okresný súd Žilina **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Žilina **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,86 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 261/2024-21 z 23. mája 2024 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky, doručенú elektronickou formou 25. septembra 2023, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/486/1992 v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 690/2014-54 zo 17. marca 2015 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 20 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh, ostatného spisového materiálu ako aj vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka bola v procesnej pozícii žalobkyne v 2. rade stranou sporu o vydanie nehnuteľností v zmysle uplatneného reštitučného nároku vedeného okresným súdom na základe žaloby podanej 23. marca 1992. Okresný súd v prejednávanej veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 13C/486/1992-1628 z 15. januára 2019, ktorým v spojení s opravnými uzneseniami z 21. januára 2020 a 28. januára 2020 žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“), rozhodujúc o odvolaní žalobkyni, rozsudkom č. k. 8Co/33/2020-1847 z 26. februára 2021, právoplatným 28. mája 2021, potvrdil predmetné rozhodnutie okresného súdu a žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Na podnet žalovanej strany okresný súd vydal 30. novembra 2021 dopĺňací rozsudok o trovách konania štátu, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. januára 2022.

3. Okresný súd konajúci vyšším súdnym úradníkom následne uznesením č. k. 13C/486/1992-1923 z 10. februára 2023 rozhodol o výške trov konania, proti ktorému sťažovateľka spolu so žalobkynou v 1. rade podali 15. marca 2023 sťažnosť, sťažnosť podala aj žalovaná v 1. rade. Okresný súd konajúci sudcom napokon uznesením č. k. 13C/486/1992-1952 z 19. septembra 2023, právoplatným 16. októbra 2023 a vykonateľným 20. októbra 2023, rozhodol o podaných sťažnostiach, a konanie je tak právoplatne skončené, aj čo sa týka výšky náhrady trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka rozporuje napadnuté konanie ako celok, ale namieta predovšetkým postup okresného súdu po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 690/2014-54

zo 17. marca 2015, ktorým bolo konštatované porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a bolo jej priznané finančné zadost'učinenie 8 000 eur.

5. V podanej ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľka poukazuje na konkrétne obdobia nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu a osobitne namieta aj jeho nesústredený postup pri predkladaní veci odvolaciemu súdu v novembri 2019, keď krajský súd 14. januára 2020 vrátil okresnému súdu súdny spis ako predčasne predložený (z dôvodu nesprávneho označenia strán sporu, ale aj z dôvodu absencie doručenia rozsudku okresného súdu žalovanej v 4. rade a nedoručenia vyjadrenia žalovanej v 1. rade k podanému odvolaniu ostatným žalovaným). Taktiež pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania podľa s'ťažovateľky zostal okresný súd nečinný, keď odvolanie žalobkýň proti rozhodnutiu o priznaní odmeny znaleckému ústavu, ktoré bolo doručené súdu 12. októbra 2015, okresný súd predložil na rozhodnutie krajskému súdu až 15. júna 2022 a práve absencia rozhodnutia o predmetnom odvolaní bránila konečnému rozhodnutiu o náhrade trov konania. Krajský súd následne o predmetnom odvolaní rozhodol uznesením sp. zn. 8Co/97/2022 z 29. júla 2022, ale aj naďalej bol okresný súd nečinný a až v dôsledku zásahu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodol 10. februára 2023 o výške náhrady trov konania.

6. Zdôrazňuje, že napadnuté konanie nie je ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti ani po takmer tridsiatich dvoch rokoch ako celok skončené, keďže rozhodnutie o trovách nenadobudlo právoplatnosť, čo považuje za neakceptovateľné a ústavne neudržateľné, a v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných prietáhov v napadnutom konaní odôvodňuje aj zásah do základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (*denegatio iustitiae*).

III.

Vyjadrenie okresného súdu

7. Okresný súd vo vyjadrení k ústavnej s'ťažnosti s odkazom na skoršie rozhodnutie ústavného súdu o preskúmaní napadnutého konania (č. k. I. ÚS 386/2015-33 z 18. novembra 2015, o ústavnej s'ťažnosti jednej zo žalovaných, pozn.) poukázal na to, že od jeho vydania bol vedením súdu nariadený pravidelný dohľad nad stavom konania a vec bol vedená ako reštančná. Zároveň predložil prehľad procesných úkonov vykonaných vo veci od novembra 2015 a zdôraznil právnu a skutkovú náročnosť prejednávanej veci, ktorej posúdenie si vyžiadalo (opakované) znalecké dokazovanie. Akcentoval aj pluralitu procesných strán a ich zmeny v priebehu trvania sporu, čo zvýšilo jeho procesnú zložitosť. Pripustil, že celkovú dĺžku konania, poznajúc judikatúru ústavného súdu, nemožno hodnotiť ako primeranú, ale podotkol, že táto bola negatívne ovplyvnená aj celkovou zaťaženosťou súdu. Reflektujúc nález ústavného súdu týkajúci sa práv s'ťažovateľky (sp. zn. III. ÚS 690/2014), ponechal na posúdení ústavného súdu, do akej miery súd zabezpečil procesný postup na odstránenie stavu jej právnej neistoty. V závere požiadal, aby, ak ústavnej s'ťažnosti bude vyhovené, ústavný súd len vyslovil porušenie namietaných práv bez priznania primeraného finančného zadost'učinenia, zohľadniac doteraz vydané nálezy ústavného súdu

a všetky okolnosti prejednávanej veci, predovšetkým s ohľadom na právoplatné skončenie veci bezprostredne po podaní ústavnej sťažnosti.

8. Keďže z vyjadrenia okresného súdu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by boli v prejednávanej veci spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie ústavného súdu, nepovažoval za potrebné doručovať ho na repliku sťažovateľke a v záujme hospodárnosti konania pristúpil k meritórnemu prerokovaniu ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskom okresného súdu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

10. Podstata námietok sťažovateľky súvisí s tvrdeným porušením jej základného práva na súdnu ochranu, a to odmietnutím spravodlivosti, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v napadnutom konaní trvajúcom viac ako tridsať rokov, ktorý je podľa nej poznačený zbytočnými prietahmi aj po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 690/2014-54 zo 17. marca 2015. Ústavný súd teda existenciu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní posudzoval len v období od 19. mája 2015, t. j. po právoplatnosti predmetného nálezu.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 318/2022).

13. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou [m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky ESLP vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00] zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost

veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

14. S odkazom na skoršie rozhodnutia ústavného súdu o preskúmaní napadnutého konania (sp. zn. III. ÚS 319/2011, IV. ÚS 432/2012, III. ÚS 690/2014, I. ÚS 386/2015, I. ÚS 288/2023) ústavný súd v posudzovanom prípade sťažovateľky nepostupoval striktne podľa uvedených kritérií, a to vzhľadom na extrémnu dĺžku napadnutého konania, ktoré len po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 690/2014 týkajúceho sa práv sťažovateľky (t. j. od 19. mája 2015) trvalo ďalších takmer 8 a pol roka a ako celok bolo právoplatne skončené 16. októbra 2023, teda po viac ako 31 rokoch. Naďalej síce zotrúva na už skôr vyslovenej právnej a faktickej zložitosti napadnutého konania znásobenej aj potrebou vykonania kontrolných znaleckých posudkov, ako aj reakciou na univerzálnu sukcesiu v dôsledku úmrtia niektorých pôvodných účastníkov konania, na strane druhej pripomína, že ani právne či skutkovo náročnejší spor nesmie trvať v právnom štáte takúto dlhú dobu, pretože dôveryhodnosť justície tak trpí zásadným spôsobom. Takéto extrémne dlhé konanie zo strany všeobecného súdu *prima facie* odôvodňuje vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote subjektu takéhoto konania (m. m. I. ÚS 7/2022, II. ÚS 196/2023).

15. V preskúvanom období (od mája 2015) neboli v správaní sťažovateľky zistené také skutočnosti, ktoré by negatívne vplývali na celkovú dĺžku napadnutého konania, ale pozornosti ústavného súdu neušlo, že sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť proti postupu okresného súdu 25. septembra 2023. To bolo v čase, keď už bolo konanie právoplatne skončené, čo sa týka merita veci, a šesť dní po tom, čo sudca rozhodol aj o sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, pričom k 16. októbru 2023 bola vec ako celok právoplatne skončená, a teda sťažovateľka sa už nenachádzala v stave právnej neistoty. Aj vzhľadom na jej argumentáciu a požadovanú sumu finančného zadosťučinenia bolo teda zjavným úmyslom sťažovateľky sčítať celé obdobie súdneho konania. Pritom ústavný súd, ako už bolo uvedené, v roku 2015 sťažovateľke priznal od okresného súdu finančné zadosťučinenie 8 000 eur. Uvedené skutočnosti, ako aj nastolenie stavu právnej istoty veľmi krátko po podaní ústavnej sťažnosti ústavný súd primerane zohľadnil pri určení sumy finančného zadosťučinenia.

16. Pokiaľ ide o samotný postup súdu, ústavný súd bez potreby podrobných analýz konštatuje, že i napriek tomu, že v predmetnej veci bolo vydaných celkom až päť nálezov ústavného súdu a okresný súd mal prikázané vo veci konať bez zbytočných prieťahov, vykonával jednotlivé úkony nesústredene a so značným časovým odstupom (bod 5 tohto nálezu, pozn.), a to aj napriek tvrdeniam vedenia okresného súdu o opatreniach prijatých na zamedzenie vzniku zbytočných prieťahov.

17. V spojitosti s uvedeným ústavný súd pripomína, že zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnym a nesústredeným postupom, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty strán sporu (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

18. Na základe zistených skutočností je zrejmé, že okresný súd nezvolil v súdnom konaní ani po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 690/2014 taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalobkyňa nachádzala. Vzhľadom na to ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prieťahy takej intenzity, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

19. Sťažovateľka sa v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných prieťahov v napadnutom konaní súčasne domáha vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže dôjsť aj v prípade, ak namietané zbytočné prieťahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

20. Zohľadňujúc celkovú dĺžku trvania napadnutého konania vrátane trvania časti konania po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 690/2014, dvojročné rozhodovanie o výške trov konania, ako aj ďalšie uvedené skutočnosti, ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní bolo porušené aj základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

21. Sťažovateľka žiada priznať od okresného súdu primerané finančné zadosťučinenie 20 000 eur z dôvodu neakceptovateľnej celkovej dĺžky súdneho konania, ktorá predstavuje odmietnutie spravodlivosti, ako aj s ohľadom na pocity osobnej a rodinnej krivdy, ktorú jej štát spôsobil čakaním na výsledok reštitučného konania. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

22. Reflektujúc konštatovaný neefektívny postup okresného súdu v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 690/2014, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu [najmä to, že v napadnutom konaní bolo meritórne rozhodnuté ešte pred podaním ústavnej sťažnosti a 30. novembra 2021 aj právoplatne skončené a krátko po jej podaní nadobudlo právoplatnosť aj rozhodnutie o výške náhrady trov konania (20. októbra 2023, pozn.), čím sa miera právnej neistoty sťažovateľky podstatným spôsobom znížila], ako aj finančné zadosťučinenie priznané

sťažovateľke skorším nálezom (bod 4 tohto nálezu, pozn.), ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde považoval za spravodlivé priznať sťažovateľke finančné zadost'učinenie 4 000 eur (bod 2 výroku tohto rozhodnutia). V prevyšujúcej časti uplatneného finančného zadost'učinenia ústavnej sťažnosti nevyhoviel (bod 4 výroku tohto rozhodnutia). Ústavný súd dodáva, že považuje síce za neakceptovateľné, ak všeobecné súdy nekonali dostatočne plynulo a sústredene, na druhej strane však finančné zadost'učinenie nemôže byť kompenzáciou neúspechu v spore, aj keď reštitučnom.

VI. Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 530,86 eur (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádza z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení platnom v relevantnom období (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (§ 11 ods. 3 vyhlášky) uskutočnený v roku 2023 predstavuje sumu 208,67 eur spolu s režijným paušálom v sume 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 221,19 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti), čo celkovo predstavuje sumu 442,38 eur a po zvýšení o daň z pridanej hodnoty sumu 530,86 eur. Vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože jej právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnomu zástupcovi sťažovateľky vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných do 31. decembra 2024 ústavný súd použil sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

26. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu